

Bij deze drie wetsbesluiten van de Raad zijn de voorwaarden inzake toekenning van de diverse premies aan houders van runderen, schapen en geiten, alsook eventuele aanvullende steun voor veehouders vastgesteld, alsmede de criteria op grond waarvan producenten daarvoor in aanmerking komen. De uitvoeringsbepalingen voor de toepassing van een en ander worden door de Commissie volgens de procedure van het beheerscomité vastgesteld.

2. Zoals het geachte parlementslid wellicht weet, heeft de Raad een uitgebreide wetgeving vastgesteld in verband met het welzijn van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren (zie met name Richtlijn 98/58/EG inzake de bescherming van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren⁽¹⁾). Specifiek voor restituties bij uitvoer wordt in de bovengenoemde basisverordening voor rundvlees bovendien bepaald dat het recht op dergelijke restituties direct gekoppeld is aan de naleving van de voorschriften inzake het welzijn van dieren.

In artikel 33, lid 9, laatste alinea, van die verordening staat nl. dat „de restitutie bij uitvoer van levende dieren slechts uitbetaald (wordt) wanneer is voldaan aan de voorschriften van de Gemeenschap inzake het welzijn van dieren en meer in het bijzonder inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer.”

3. Het ligt niet op 's Raads weg om de toepassing van zijn eigen besluiten door de lidstaten te controleren aangezien die bevoegdheid door het EG-Verdrag is toegewezen aan de Commissie, die voorts gemachtigd is om bij de Raad en het Europees Parlement de voorstellen in te dienen die zij dienstig acht om de door het geachte parlementslid bedoelde vermeende inbreuken tegen te gaan.

4. Daarnaast is het zo dat het recht op toegang tot het beroep onder de exclusieve bevoegdheid van de lidstaten valt zodat het aan hen is om de correcte toepassing van de door hen daartoe vastgestelde relevante bepalingen te controleren en in voorkomend geval de geconstateerde inbreuken te bestraffen.

Tot op heden zijn er geen statistieken voorhanden over veeteelsubsidies die zijn ontvangen door veehouders in de Europese Unie die hun dieren zouden hebben mishandeld.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 312 van 20.11.1998, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 341 van 22.12.2001, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80.

⁽⁵⁾ PB L 221 van 8.8.1998.

(2002/C 205 E/032)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3382/01
van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Raad

(7 december 2001)

Betref: Moord op vier journalisten in Afghanistan

Op 19 november jongstleden werden in Afghanistan op de weg tussen Jalalabad en Kabul vier journalisten vermoord, onder wie Maria Grazia Cutuli van de Corriere della Sera. Zij zaten in de eerste auto van een colonne voertuigen. Alleen hun auto werd aangevallen en van de rest van het konvooi gescheiden. Het laatste artikel van de Italiaanse journaliste was het resultaat van een onderzoek dat ze samen met de Spaanse journalist van El Mundo had ingesteld naar het feit dat flessen zenuwgas in het bezit van militieleden van Al Qaeda waren aangetroffen. De aanvallers hebben de chauffeur en een tolk die met de vier journalisten meereidsen, laten vluchten. Zij hebben de anderen op de hoogte kunnen brengen van wat er was gebeurd en de rest van de colonne rechtsomkeer doen maken. Dat feit en ook het feit dat niets werd gestolen, doet het vermoeden rijzen dat het niet om een roofoverval of om een daad tegen buitenlandse journalisten (één van hen was Afghaan) maar zonder meer om een executie ging.

Beschikt de Raad over meer informatie dan die welke in de pers is verschenen?

Is de Raad voornemens, met behulp van de instrumenten waarover de regeringen beschikken, een onderzoek in te stellen om na te gaan of de moordaanslag vooraf was beraamd en voorbereid door mensen die sommigen het zwijgen wilden opleggen over het feit dat Al Qaeda over chemische wapens beschikt?

Acht de Raad het niet wenselijk een grondiger onderzoek in te stellen naar eventuele banden met andere terroristische groeperingen of regeringen van andere landen met het oog op de productie van en de handel in die chemische wapens, om te voorkomen dat die ook worden gebruikt?

Meent de Raad niet dat een gewapende escorte ter beschikking moet worden gesteld van journalisten die in oorlogsgebieden de belangrijke en onontbeerlijke taak op zich nemen om de wereld te informeren?

Antwoord

(13 mei 2002)

1. De Raad betreurt het ten eerste dat op 19 november in Afghanistan vier journalisten werden vermoord en heeft er in zijn conclusies van 10 december 2001 aan herinnerd dat de veiligheid van de media dringend moet worden verbeterd. De Raad heeft evenwel geen andere informatie over dit incident dan die welke in de pers is verschenen.
2. Gezien de onveiligheid en de bijzondere politieke en militaire situatie die thans in Afghanistan heersen, acht de Raad voor de EU geen mogelijkheden aanwezig om ter plaatse een diepgaand onderzoek in te stellen, teneinde na te gaan of de moordaanslag vooraf was beraamd en bevolen. De Unie zal evenwel, in samenwerking met de diplomatieke vertegenwoordigingen van de lidstaten in Kabul, trachten nadere informatie te verkrijgen over deze moord.
3. Of het nieuwe voorlopige bestuur in Kabul al dan niet in staat zal zijn de veiligheid van journalisten desnoods met gewapende escortes op het volledige Afghaanse grondgebied te garanderen, zal moeten blijken uit de ontwikkelingen in de komende weken. Of permanente militaire bescherming de persvrijheid ten goede komt, blijft een open vraag.

(2002/C 205 E/033)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3397/01

van Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) aan de Raad

(13 december 2001)

Betreft: Gibraltar

Krachtens de zogenaamde Brussel-procedure zijn de Britse en de Spaanse minister van Buitenlandse Zaken overeengekomen dat er tussen nu en de zomer van 2002 een globaal akkoord inzake Gibraltar zal worden opgesteld. De gekozen vertegenwoordigers van dit gebied weigeren echter aan deze besprekingen deel te nemen; zij eisen eerst erkenning van hun recht op zelfbeschikking. Opmerkelijk is dat in het na afloop van de bijeenkomst der ministers uitgegeven gezamenlijke communiqué weliswaar wordt gesproken over de wenselijkheid de stem van Gibraltar te horen, maar niets wordt gezegd over de uitoefening van dit recht.

Gibraltar is door de VN erkend als koloniaal gebied. Op 10 oktober jl. is de kwestie opnieuw aan de Vierde commissie inzake dekolonisatie voorgelegd.

Kan de Europese Unie accepteren dat er op haar grondgebied een kolonie bestaat, waarbij wordt voorbijgegaan aan de wil van het volk, de enige legitieme houder van de soevereiniteit?

Antwoord

(13 mei 2002)

De Raad verwijst het geachte parlementslid naar het antwoord op vraag E-3257/01 van Nirj Deva.